

שבת בשבתו

גליון הקהלה החרדית "מחזיקי הדת" אנטווערפן

וירא

הדלקת הנרות: 16.47 פלג המנחה: 16.08

מוצאי ש"ק: 17.57 ר"ת: 18.16

צאה"כ ליל ש"ק: 17.49 - סוּזְק"ש ש"ק: מג"א: 9.30/9.15 - גר"א: 10.06

ב"ה, ערב ש"ק ט"ז מרחשון תשפ"ו • שנה ל', גליון אלף תרפ"ח • דף היומי זכחים נ"ד • Nr 1688 • 7 NOVEMBER 2025

אפניוין יקריים

וירא אליו ה' באלני ממרא והוא יושב פתח האהל (יח,א)

אף כאשר התראה הקב"ה אל אברהם אבינו ע"ה, וזכה להתגלות הגבוהה הזו, הנה לאברהם אבינו עצמו נדמה היה שהוא עדיין יושב פתח האהל, שלא עשה עוד כלום, ולא נכנס לפני הבית אף במעט, רק הוא אצל הפתח עדיין.

(רבי יצחק מווארק)

וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו (יח,ב)

אצל אברהם אבינו נדמו המלאכים כאנשים, כמו שאמר שלשה 'אנשים' נצבים עליו, לעמת זאת אצל לוט כתיב ויבאו שני 'המלאכים' (ט,א), שבאו בדמותם כמלאכים ממש.

ויש לפרש בדרך צחות, המלאכים בראותם התנהגותו של אברהם אבינו בקדושה ובטהרה, רצו גם כן להיות כאנשים על פני האדמה, ולכן נדמו אליו כאנשים. אולם כשבאו אצל לוט וראו הליכותיו, אמרו שמוטב להיות מלאך מאשר אדם בעולם הזה, ובאו אליו בדמות מלאכים.

(מקור ברוך)

חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט (יח,כה)

פעם קודם תקיעת שופר בראש השנה, השמיע המלבי"ם דרוש קצר, באומרו: אברהם אבינו טען לפני הקב"ה קודם מהפכת סדום "חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השופט כל הארץ לא יעשה משפט", ולכאורה יש כאן כפל לשון במלים שונות. אך נראה לי לתרץ, כי הנה אני הייתי רב בשלש קהילות: לונטשיץ, קניגסברג ובווקארשט, וידוע כי "צבור" הוא ראשי תיבות צ'דיקים ב'ינונים ור'שעים, וכל עיר יש בה "צבור" הכולל את שלשת הסוגים הללו, אמנם טיבם של אותם סוגים משתנה לפי הערים השונות.

ב"לונטשיץ" קוראים "צדיק" ליהודי היושב כל היום בבית המדרש ועוסק בתורה ובתפילה. ה"בינוני" מתפלל בבוקר במנין, לאחר כך פורש לעסקיו, ולפנות ערב חוזר לעיין בספר. ואילו ה"רשע" אין בידו אלא תפילה בציבור, ואינו נפנה כלל לתלמוד תורה.

ב"קניגסברג" נקרא "צדיק" זה שמתפלל במנין ולפני תפילת המנחה לומד מעט, ה"בינוני" מתפלל במנין ואינו לומד כלל, וה"רשע" מתפלל בבית ואינו לומד כלל. ואילו ב"בווקארשט" הצדיק מתפלל במנין ואינו לומד כלל, ה"בינוני" מתפלל ביחידות בביתו, וה"רשע" אינו מתפלל כל עיקר.

ומעתה נמצא כי הרשע של לונטשיץ הוא הצדיק של בווקארשט. וזה שאמר אברהם אבינו: "והיה כצדיק כרשע", כלומר: הצדיק של בווקארשט הוא הרשע של לונטשיץ, ואם כן רבונו של עולם - איך תוכל לדונו? הלא אתה אינך רק השופט של לונטשיץ, אלא "השופט כל הארץ", ואם כן איך תמית "צדיק עם רשע" - היינו אחד כזה שהוא "צדיק" כלפי עיר אחת ו"רשע" כלפי עיר אחרת, וכי לא תעשה משפט צדק?

(אוצר הידיעות ח"א, עמ' רכז)

ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם (יח,טז)
כל השקפה שבמקרא לרעה חוץ מהשקפה ממעון קדשך (דברים כו), שגדול כח מתנות עניים שהופך מדת הרוגז לרחמים (רש"י).

מעלת עשיית חסד וצדקה גדולה מאוד, ואף אם תהיה כונת האדם להנאת עצמו אין נגרע משכרו, כי העני נהנה ממנו אף שלא היתה כונתו ראויה. וכן כתב באמרי פנחס השלם (שער עבודת ה' אות מח) בשם הבעל שם טוב שבג' דברים אין הכונה מערכת, צדקה כי מכל מקום העני נהנה, מקוה שמטהרת ממילא, והמלמד תורה כי התלמיד מחכים ממילא. בזה פירש ב"דברי יחזקאל" את דברי רש"י "כל השקפה לרעה חוץ מהשקפה ממעון קדשך, שגדול כח מתנות עניים שהופך מדת רוגז לרחמים", היינו כשמשקיפים ומתבוננים בעומק מעשי האדם רואים שמעורב בהם כוונות ופניות עצמיות, אבל כשעוסק במתנות עניים אין בכך רע, כי העיקר הוא שהעני נהנה ממנו, ואף אם משקיפים לעומק לבו אין הדבר מפחית מחשיבות מעשי הצדקה.

(מילתא חדתא)

עתה השב את אשת האיש כי נביא הוא (כ,ז)

יש לתמוה, וכי אם אינו נביא לא היה צריך להשיבה? וכבר הגמ' מקשה כך.

ונראה לפרש שהנה אצל בן נח אין דין גירושין, אלא די במה שפורש ממנה או שהיא פורשת ממנו, וכדאיתא בירושלמי פ"ק דקידושין וברמב"ם (פ"ט ממלכים ה"ח). והנה יכל אבימלך לטעון לאברהם שאינו צריך להשיבה, שמאחר ולא אמר אברהם אבינו את האמת שהיא אשתו כשלקחה אבימלך, זה נחשב כביכול שאין רצונו שתהיה אשתו וכמשלחה, והוי גירושין, וא"כ בינא כעת היא שייכת לאבימלך. ולזה אמר הקב"ה שמאחר ואברהם אבינו נביא הוא וידוע היה שלבסוף תחזירנה לו, לכן שתק, וא"כ אין בשתיקתו שום גילוי דעת שרצונו לשלחה, ובדין צריך אתה להשיבה לו.

כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם (כא,יז)

צריך להבין מה הכונה "באשר הוא שם"? ויש לפרש שהרי עיקר תפלת הגר היתה על חסרון המים כדכתיב "ויכלו המים וגו'" ומחמת זה נטה ישמעאל למות וכדפרש"י שהיה צריך למצוא באר מים, וכתוב שהגר לא יכלה לראותו והתרחקה כמטחויה קשת, ובילקוט איתא שהוא שיעור מיל. והנה אם היתה הגר מוצאת באר מים היכן שהלכה, היתה צריכה לחזור לישמעאל הליכת מיל ולקחתו שוב לבאר מרחק מיל והרי מרחק ב' מיל ובינתיים היה ישמעאל מת בצמא. ולזה אמר לה המלאך "כי שמע אלקים אל קול הנער" שהמציא לו באר "באשר הוא שם", ר"ל במקום שהוא נמצא כך שלא תצטרך הגר לקחתו למקומו. (מהרי"ל דיסקין)

וישכם אברהם בבקר (כב,ג)

ונראה דבזה הפסוק מבואר שבחו דאברהם

שיעור בפרשת השבוע

ע"י

מרן הרב שליט"א

בכל יום חמישי בערב - ליל ששי

בקלויז טשארטקוב

בשעה 20.00

תפלת מעריב לפני השיעור (19.45) ואחר השיעור

*

שיעור בהלכות שבת

ע"י

מרן הרב שליט"א

בצפרא דשבתא בשעה 8.30

בביהמ"ד הגדול אסטען

תפלת שחרית בשעה 9.00

שעמד בנסיון, דהרי מקשים רבים ממפרשי המקרא, במה ניכר גודל מעלת אברהם שעמד בנסיון העקידה, והרי רוב בני האדם היו מקיימים מצוה זו, לאחר שישמעו זאת מפורש מבורא העולם, לכך מבאר הפסוק, וישכם אברהם בבוקר, משמע שישן בלילה ההוא. והרי זו פליאה עצומה, דהרי אברהם היה יודע, שלמחרת עליו להשיכם, ולעקוד את בנו יחידו, ולא עוד אלא שבכך יוכחד כל קיום והמשך עם ישראל, והיה צריך שיוטרד לבו מכך, ושלא יצליח ליתן שינה לעפעפיו, ואילו אברהם אבינו ראש המאמינים, ישן בשלוה על מטתו, כשבלבו בטוח באמונת אלקי עולם, שהוא הולך לעשות את צויו, ואין כל פקפוק וספק בדבר, ובודאי הכל יבא על מקומו בתכלית הנרצה, ושלמות אמונה, ושלוה כזאת לא מצינו כי אם אצל אברהם אבינו.

(חפץ חיים)

אמך אור הקהלה

שבת פ' וירא, י"ז מרחשון (פלג המנחה 16.08).

הדלקת הנרות: 16.47

מפסירין "ואשה אחת" (מלכים ב, ד) עד "ותשא את בנה ותצא".

מוצאי שבת: 17.57 (לשיטת ר"ת: 18.16)

יום ב' חיי שרה, י"ט מרחשון. מנהג חברא קדישא באנטווערפן להתענות בו.

שבת פ' חיי שרה, כ"ד מרחשון (פלג המנחה: 16.00).
הדלקת הנרות: 16.37

הגליון הזה הוקדש

לעילוי נשמת מרן הרב

רבי נח צבי אוללמאן זצ"ל

בן הרב משה זצ"ל

רבה הראשון של קהלתנו

הלך לעולמו כ"ג מרחשון תרע"ז

ומנוחתו כבוד בביה"ח "מחזיקי הדת" פיטטע

ת נ צ ב ה

רבי מנחם מענדיל מקאסוב זצ"ל

"אהבת שלום" - 200 שנה להסתלקותו, י"ז מרחשון תקפ"ו

מתולדותיו

הרה"ק רבי מנחם מענדיל מקאסוב זיע"א - האדמו"ר הראשון לשושלת קאסוב-וויזניץ, נולד בשנת תקכ"ט לאביו הרה"ק רבי יעקב קאפיל "חסיד". בהגיעו לפרקו נשא את מרת שיינא רחל בת רבי שמואל שמחה זימל מקאסוב, הוא עבר לבית חותנו ושקד שם על התורה ועבודת ה', אך בהיותו כבן ח"י שנה נפטר חותנו ועול הפרנסה הוטל עליו שבו רבינו לטיסמעניץ עיר מגורי אביו, והחל לעסוק גם במסחר, אח"כ חזר לקאסוב.

בהיותו כבן י"ט נפטר עליו אביו הק' והוא החל לשחר פניהם של קדושי הדור ונסע לרבותיו הק' הרה"ק רבי משולם פייבוש זמבארקי בעל ה"יושר דברי אמת", ולהרה"ק רבי זאב וואלף מטשארני-אוסטראה, ולהרה"ק רבי צבי הירש מנדבורנא בעל ה"צמח ה' לצבי", ולהרה"ק רבי משה לייב מסאסוב. טרם הסתלקות רבו המגיד מנאדבורנא (בכ' סיון תקס"ב) סמך ידו על ראש תלמידו רבינו ובו בחר שימלא את מקומו, רבו הרה"ק רבי זאב וואלף מטשארני-אוסטראה עלה לארץ ישראל ושלח משה מכתב לרבינו בתוכו נכתב "שיתחדש המלוכה שלו הן על עצמו והן על נפשות ביתו שלא יזוז ממנו ומבניו ומב"ב מעתה ועד עולם".

אחר תקופה קצרה החלו לנהור אחריו חסידים

ואנשי מעשה, לקבל עצה והדרכה ברכות וישועות, אף דלים ואביונים היו באים לרוב בהיות רבינו מחלק מעות לצדקה עד אין מספר, עד בוא השמש בצהרים. מנו"כ בקאסוב. חיבורו "אהבת שלום" על התורה ומועדים.

זוכה לדברים הרבה

הגה"צ רבי ישראל בערגער זצ"ל אבד"ק בוקארעסט מביא: בימי חורפי, כתב לי הרב הגה"צ חסידיא קדישא, מו"ה מנחם מענדל פאנעט זצ"ל, אבד"ק דעעש (ה"מעגלי צדק"), כי רבינו (הרה"ק "אהבת שלום" זיע"ע) אמר, שכל מדרגות רוח הקודש, לקח על ידי לימוד חשן משפט.

רבינו הנ"ל "האהבת שלום" נודע כי היה גאון גדול בש"ס ופוסקים, מלבד עוצם קדושתו, ובשו"ת גאון הגאונים, מחותני רבי משולם איגרא, יש אליו תשובות, ומתארו בשם הגאון, באותן הימים, אשר לא הורגלו גאוני הדור לעטר בזה, למי שאינו הולמתו. (עשר צחצחות ג-ג, ד)

הסמכתו לרבי

סיפר הרה"ק רמ"ח מסלונים זיע"ע: בנסוע הרה"ק רבי זאב וואלף מטשארני אוסטראה זצ"ל (שהיה תלמיד המגיד הגדול ממעזריטש זצ"ל, ורבו של (המשך בעמוד א)

מתורת הלשכה

נמסר ע"י הרה"ק ר' אברהם גולדמן שליט"א

לחמניות בצל (צוויבל זעמל)

נגד הסכין) כה"ג מותר לאכול, ולא אמרינן דכל חתיכה מהבצל נאסר ונעשה נבילה, דבהיתר קי"ל דלא אמרינן חנ"ב.

אלא דאפי' באופן דליכא ששים בבצל נגד הסכין, נראה דאפשר להקל, באופן שיעשה היכר מכאן ואילך, או עכ"פ יחלקם לכמה בני"א שיאכלוהו תוך מעל"ע. ואע"ג דכתבנו לעיל בשם אחרונים דאין שינוי מועיל רק כשישינה בשעת אפיה דלא היה עליו כלל איסור, אבל לעשות שינוי לאחר אפיה אינו מועיל, וכן לחלקו להרבה בני"א שישגיע לכל אחד דבר מועט אסור, כיון שכבר נאסר ונעשה נבילה, מ"מ י"ל דדוקא התם כיון שכבר נעשה נבילה לא שייך תיקון ע"ז, משא"כ כבנד"ד הלחמניות לא נעשו נבילה, דממנ"פ לגבי הבצל עצמו מותר לאכול בלא הלחמניה, כיון דהגזירה נאמרה דוקא בפת ולא בשאר מאכלים כ"כ הפר"ח והמנח"י ודלא כהט"ז סק"א, וכן הלחמניה בעצמה ללא הבצל א"כ אפשר לאכלה, דהרי לא נכנסו בליעות בשעת אפיה מהבצל לחמניה, לפי מאי דקי"ל בסי' ק"ה ס"ז דבליעה אינה יוצאת מחתיכה לחתיכה ללא רוטב, וא"כ כיון דכ"א לעצמו הבצל והלחמניות אם יפרידם זמ"ז יהא מותר לאכלם, א"כ שפיר לא נעשה עדיין נבילה, וכיון שלא נעשה נבילה שפיר שייך מכאן ואילך לעשות סימן, או לחלקו לכמה בני"א ולאכלו בתוך מעל"ע, אולם מסתבר דכל היתר הנ"ל דוקא באופן שהבצל הוא ע"ג הלחמניה, דאז בקל להפרידם, אבל לפעמים מערבים הבצל תוך העיסה, ככה"ג קשה לומר היתר זה דהרי א"א להפרידם.

והנה היתר הנ"ל הוא דוקא לאכול בפ"ע או עם חלב, אבל לאכלם עם מאכל של בשר בודאי אסור, לפי מאי דקי"ל בסי' צ"ו ס"ב לגבי בצל, ולא מהני בזה שהוא נ"ט בר נ"ט, וכן אינו ב"י, כיון דחורפיה מחליא לשבח.

שאלה: אפה לחמניות שיש עליהם חתיכות בצל (צוויבל זעמל) והבצל נחתך בסכין חלבי אינו בן יומו האם מותרים באכילה?

תשובה: ב"י ס' צ"ז ס"א נפסק דאין לשין עיסה בחלב שמא יבוא לאכלה עם בשר, ואם לש כל הפת אסור אפי' לאכלה לבדה. והטעם דאסור כתב הש"ך סק"א גזירה שמא יאכלנה עם בשר. וכתב עוד השו"ע שם דאם היה דבר מועט כדי אכילה בבת אחת, או ששינה צורת הפת שתהא ניכרת שלא יאכל עם בשר מותר ע"כ.

וא"כ בנד"ד שלא עשו שינוי בצורת הפת, וכן היה בכמות מרובה לכמה ימים, א"כ הדין צריך להיות דאסור לאכלם אפי' לבדם, ולא מהני לעשות כעת סימן לאחר אפיה, או לחלקו כעת להרבה בני"א שישגיע לכ"א דבר מועט, דכיון שכבר נאסר בשעת אפיה, נעשה נבילה, כ"כ הפרמ"ג (שפ"ד סק"א) והח"ד (חי' סק"ה וב' סק"ג).

ואין לומר דעצם זה שיש בצל על הלחם חשיב היכר, דזה שהתירו בהיכר ע"י שינוי, היינו שע"י השינוי זה, יזכיר לו שמשוהו משונה, ועי"ז יזכור שהוא של חלב, ולא יבוא לאכול עם בשר, משא"כ הכא סימן זה לא יזכיר לו שהוא משונה, דהרי רובם ככולם הלחמניות עם בצל הרי הם בתורת פרוה.

ואין לומר דשאני התם בסי' צ"ז איירי שלשו העיסה עם החלב ויש במשות חלב, משא"כ בנד"ד אין ממשות חלב אלא יש רק בליעות של חלב מהסכין, וכה"ג לא גזרו לאכלן בפ"ע, דהרי כיון דבצל הוא דבר חריף, הוי כממשות של חלב, כ"מ מהפרמ"ג (משב"ז סק"ה) ו"ח"ד (סק"ה).

והנה באופן שחתך הרבה בצל כ"כ עד שיש בבצל עצמו ששים נגד הסכין, (ובב' בצלים ביונים בודאי יש ס')

שונה הלכות

עניני תלמוד תורה

נערך ע"י הגרא"ח שטרנבוך שליט"א רב הכשרות דקהלתנו

זכירת התורה (המשך)

• ואפילו בזמננו שונתבה תורה שבע"פ, ויוכל לעיין בספרים ולהזכר מה ששכח, מ"מ כששכח עובר בלאו ומתחייב בנפשו (ש"ע הרב פ"ב ס"ד), ויש חולקים וסוברים שאין עוברים, דדוקא בדורות הראשונים שלמדו בע"פ, אז אם שכח עובר, אבל לאחר שנפסקה הקבלה ומסורה שבע"פ אינו עובר על הלאו (כתר ראש סעיף סז מהגרא"ח מוואלאזין זצ"ל).

• הפוסקים דנים בעושה או אוכל דברים הגורמים לשכחת התורה, אם נכלה באיסור שכחת התורה, שהיה עושה מעשה שישורו ד"ת מלבו (לי מהר"ח, דודי הגר"מ שטרנבוך שליט"א בשם החו"א זצ"ל), או שמכיון שאין זה מוכרח שישכח, אלא שגורם להחליש הזכרון, אינו נחשב כמסיר ד"ת מלבו (שו"ת דברי מליכאל ח"ב ס' ג).

• ונפרט כמה דברים שחז"ל הזהירו עליהם שגורמים לשכחה:

- המנגב ידיו בחלוקה (מו"א או"ח סי' קנח סק"ד).
- הלוש שני מלבושים יחד (שם סי' ב סק"ו).
- הלוש בגד מהופך (דעת תורה למהרש"ם או"ח סי' ב).
- המניח בגדי תחת מראשותיו בעת שנתו (הוריות י"ב).
- המניח ספר פתוח ויוצא (מובא בש"ך י"ד סי' רעז סק"א, שיש מלאך הנקרא "שד" (שומר דפין), ומי שמניח ספר פתוח ויוצא משכח תלמודו).
- העובר בין שתי נשים, וכן אשה העוברת בין שני אנשים (גמרא שם).

- הרגיל בזיתים (גמרא שם). יש שכשאוכלים זיתים מוסיפים קצת שמן זית המועיל לזכרון, והשמן מבטל כח השכחה של הזיתים, אך יש המערערים על זה (שהרי לא כל בני האדם שוים, ומי שזכרונו חלש עלול הוית להשפיע לרעה יותר ממה שהשמן משפיע לטובה, ובשם הגר"ש אויערבאך זצ"ל שמעתי שיכולים לסמוך על הוספת שמן זית, דכיון שהזיתים הללו הם סגוליים אין לזון בהם ע"י השכל וההגיון, ודי בטפת שמן אחת על כל זית וזית).

לימוד בריציפות בלי הפסק

• באבות (פ"ג מ"ז): "רבי שמעון אומר, המהלך בדרך ושונה ומפסיק ממשנתו ואומר מה נאה אילן זה, מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו" (בוה"ק פ' שלח איתא שהווא ממש מתחייב בנפשו ולא רק "כאילו", אלא שכאן מיירי שהווא מפסיק כדי להביע את התפעלותו מיפוי הבריאה ורוצה לברך הברכה של הרואה אילנות טובות, והיינו שמפסיק לצורך מצוה, ואעפ"כ באמצע לימוד התורה אין להפסיק).

• האיסור להפסיק הוא אפילו באמירה של תיבה אחת, כגון "אסותא" למתעטש (יו"ד סי' רמו ס"ז ובג"כ שם), שהוא שבח והודיה להשי"ת, וכ"ש דיבורים אחרים, ואין חילוק אם מפסיק בלה"ק או בשאר לשונות (כפ' החיים סי' ס' סק"ה).

• אם צריך לשתות באמצע הלימוד, מותר להפסיק אפילו באמצע ענין כדי לברך ולשתות (שו"ת לב חיים ח"ג סי' ס' ג), וכן מותר להפסיק כדי לנוח מעט, אם אינו יכול להמשיך ללמוד בלא זה (קונטרס כבוד התורה אות י"א).

• וכן מותר להפסיק מפני הכבוד, דהיינו להשיב שלום לכל אדם, וכן לשאול בשלום אדם נכבד שבא אליו, אך יזדרז לקצר כמה שאפשר (יוסף אומץ).

• האיסור להפסיק הוא רק באמצע ענין, אבל אם גמר את הענין שעוסק בו ועדיין לא התחיל בענין חדש, מותר להפסיק לצורך מצוה.

• מצוה שאפשר לעשות ע"י אחרים, בודאי אינו מפסיק מלימודו כדי לקיימה, שהרי מצות ת"ת שקולה כנגד כל המצוות, ואפילו הולמד לימודים שאינם נוהגים בוה"ז, כגון קדשים וטהרות, אינו מפסיק (ש"ע הרב הלכות ת"ת פ"ד ס"ג).

• מצוה שאי אפשר לעשות ע"י אחרים, אבל יכול לעשותה לאחר זמן, לא יפסיק מלימודו אלא יקיימה לאחר שגמר לימודו (עי' רמ"א סי' רמ ס"ב, ובביאור הגר"א שם סק"ד).

• אבל מצוה שאי אפשר לעשותה ע"י אחרים וזמנה עובר, כגון ק"ש ותפלה, בודאי צריך להפסיק באמצע לימודו ולקיימה, ואפי' רק כדי לעשות הידור במצוה, מבטל לימודו, משום שהידור זה מגוף המצוה (משמעות הש"ע הרב שם), ויש חולקים דמשום הידור אין מבטלים (העמק שאלה על השאלות פ' ויחי את ה'). (המשך יבא בע"ה)

לשכת הוראה

שע"י הבד"ץ דקהלתנו
Jacob Jacobsstraat 22

מספר טלפון:

03.208.4115

(וסימנך דיין = 4115)

משעה 8.00 בבוקר

עד 12.00 בלילה

שעות קבלת קהל ב"ל לשכת הוראה שבתנין הקהלה

לפנה"צ 10:15 - 11:15 / אחוה"צ 14:00 - 15:00

שעה לפני השקיעה עד השקיעה (שבוע הבא משעה 16.00)

"תיבת הדואר" של "לשכת הוראה"

מתורקנת בימים א'-ה' בשעות הנ"ל

בעניני לשון הרע הנוגע לשידוכים - בטלפון 0484.222.252

בימים ג' ו' משעה 18.00 עד 19.00 ע"י הג"ר אברהם הכהן עהרנריי שליט"א

אהבת שלום (המשך)

"אהבת שלום" זצ"ל) לארץ ישראל, לחונן את עפרה, נסע אתו אחד מחסידיו. כשהגיעו לנמל ועמדו לעלות על האניה, פנה הרה"ק אל חסידו ואמר לו: סע לקאסוב להרב רבי מענדיל, שהוא איש עני, ואמור לו בשמי, שאני מסמיך אותו לרבי. כשהגיע הלה לחצר בית הרב רבי מענדיל, מצא את הרבנית הצדקת עומדת בחצר ומכבה סיד, כדי למכור סיד כבוי, אשר מזה פירנסה את בני ביתה, בעניות ובדחקות גדולה. לידה ששחקו בחצר, אגב מרוצתם הפכו את החביות עם הסיד, שנספך על הארץ, וכל עמלה היה לריק, כי לא נותר לה מה למכור. מתוך צער ועגמת נפש נכנסה הרבנית אל בעלה הקדוש, שישב ולמד בביתו בשקידה גדולה, ואמרה לו: בוא וראה, מה עשוי ילדיך. וסיפירה לו על הנוק הגדול שנגרם. ענה לה בעלה הק': "אז ס'איז שוין גאר שלעכט - ווערט גוט".

בו ברגע נכנס השליח הנ"ל ואמר: "הרבי ר' וועלוועלע שלחני לומר לכם, אז איהר מעגט שוין ווערין רבי". בצאתו פגש ביהודי אשכנזי שבא ממרחקים, עם בקשה לישועה, אשר שאלו היכן גר הרבי? השליח הראה לו על בית רבי מענדיל. ההוא נתן לו קוויטל ופדיון של עשרה רייניש, ומאז התחיל להנהיג. (סיפורי מרן הרמ"ח, עמ' ריג)

התודה והברכה

לכל העסקנים החשובים, ובראשם ה"ה ר' זאב סורוצקין נ"י ור' שלמה הערצקא נ"י שהשקיעו את כוחם ומרצם לארגן את ה-"אנטווערק-עקספא" שנועד לשפר ולחזק את פרנסות ישראל בעירונו צ"ו.

בברכת והריקותי לכם ברכה עד בלי די, יהיה המקום בעזרם להצליח בכל אשר יפנו.

בכבוד ובהוקרה
הנהלת הקהלה

ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת וגו' (יחז), כתיב קמח וכתיב סלת א"ר יצחק מכאן שהאשה צרה עיניה באורחין יותר מן האיש (בבא מציעא פזא), סולת עדיף מקמח, מכאן שהאשה צרה עיניה, הוא אמר קמח והיא אמרה סולת (רש"י שם בגירסת ספרים ישנים).

וכבר צווחי קמאי, כיון שהסולת עדיף והיא אמרה ליתן להם יותר עדיף ממה שאמר אברהם, הרי ראינו להיפך שהיא רוצה יותר בטובת האורחין?

וי"ל על פי פשוט, דהנה בנוהג שבעולם כשאדם מזמין אורח ומרבה בשבילו בפעם הראשונה שעדיין חביב האורח וחשוב בעיניו בעה"ב למאוד, אזי ברבות הזמן נופלת חשיבות האורח ונתרשלו ידי הבעה"ב מחמת שצריך להרבות בשבילו, ובפרט שאם האורח מרגיש בזה שהבעה"ב מרבה בשבילו אזי הוא מתבייש מאוד והכנסת אורחים כזו אינה באפשר שתהא תמידית, ולכן אין לך עין צרה גדולה מזו במה שלקחה הסולת בשבילם כי לא יוכלו להיות שם זמן ארוך. דאם רוצים להחזיק במצוה זו יש לעשות הכל באופן פשוט בלי עסק גדול. (אהבת שלום)

ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם טוב וגו'

לעילוי נשמת אבי מורי ר' אהרן יחזקאל ב"ר יוסף ז"ל שפיגעל נלב"ע עש"ק פ' חיי שרה כ"א מרחשון תשע"ח - ת.נ.צ.ב.ה נדבת בנו שמשון אליעזר שפיגעל וב"ב

ייראוך עם שמש

תפלת שחרית בימות החול כותיקין בביהמ"ד פשעווארסק בכל יום חצי שעה לפני הנץ יום א' חיי שרה 7.20

*
בכל שב"ק בביהמ"ד חב"ד התחלת התפילה בשבת זו 7.00

ברכה לראש

הננו בזה להביע מעומק לבבנו את הכרת הטוב למע"כ מרן הרב שליט"א

אשר עווד וחזיק את העסקנים באומר ובמעש למימוש הרעיון של

"האנטווערק-עקספא"

לטובת בעלי הפרנסות מתושבי עירונו שיחיו ואף טרח אישית לבקר במקום יחד עם חברי הבד"ץ שליט"א כדי לחזק ולעווד את ידינו וידי בעלי הפרנסות.

הודות לעמידתו האיננה לצד העסקנים עברה המשימה ב"ה בהצלחה רבה שהביאה לקידוש שם שמים גדול, ונתקיים על ידו וראו כל עמי הארץ וגו'.

בברכת ויהי נועם ה' עלינו ומעשי ידינו יכונן.

המארגנים

קשר נפשי

בכלל היה קיים קשר נפשי עמוק בין רבינו (הרה"ק רבי זאב וואלף מטשארני אוסטראה ז"ע) לתלמידו המובהק (הרה"ק ה"ה אהבת שלום" מקאסוב ז"ע), ועדות מוחשית לכך היא האגרת המפורסמת ששיגר לו בשעה שהגיע לא"י, ובה נאמר בין היתר:

"שיתחדש המלוכה שלו הן על עצמו והן על נפשות ביתו, שלא יזוז ממנו ומבניו ובניו מעתה ועד עולם בכל הצטרכותם, שיהיה לו בחנית מלוכה הן מה שצריך לנפשם והן לנפשות אחרב"י, שיקיים בו בכל חדשי השנה בבריאות הגוף והנשמה".

כמו כן שלח לו שני מלבושים וכתב לו "שישמור את הבגדים בכבוד ובחשיבות, כי המה מלבושיו אשר לבש אותם אחר שטבל בנהר דינור". ומקובל כי הרה"ק מקוסוב הזהיר את בנו "שלא ישנה את סדר התפירות, כי קבלה בידו שהחייט היה מיחד יחודים על כל תפירה ותפירה".

(אור יקרות ח"ב, עמ' כא)

כי נח נפשיה

מסופר, כי לפני נסיעת רבינו הק' מטשארני-אוסטראה לארץ הקודש, שאל את רבינו הק' מקאסוב: מה שאלתך וינתן לך? ביקש איפוא רבינו הק' - שיוכל לראותו בכל יום לפני התפלה. נענה לו רבינו הק' מטשארני-אוסטראה לזאת.

וכן הוה, שבכל יום לפני התפלה ניגש רבינו הק' מקאסוב לחלון שבחדרו והתבונן דרכו החוצה, אל חלל העולם, ושוב נעמד בתפלה. והנה קרה, ובאחד הימים בהתבוננו כדרכו בקודש דרך החלון, פנה אנה ואנה כמחפש אחר דבר מה. המשמש בקודש, סבור היה כי רבינו הק' מתאמץ לראות דבר מה ואינו מצליח בכך - הלך ופתח את החלון לרווחה, כי ייטיב מעתה לראות כחפצו. נענה רבינו הק' ואמר לו: איני רואה עוד את רבי הקדוש שבארץ ישראל, שמע מינה שנסתלק לחיי עד.

(אבן שתיה החדש ח"א, עמ' צו)

ברכת המגירה

ברכה גדולה הוענקה להרה"ק מקאסוב מאת רבו הרה"ק מטשארני אוסטראה זצ"ל, כי כאשר יצטרך לסכום כסף, הן רב והן מעט, למען מצוה או צדקה, יושיט ידו לתוך ה"שיפלאד" (מגירה), ויאמר בלשון זו: "בזכות רבי ר' וועלוויל, הושיעה נא", ובטח תבוא מיד הישועה, וכפי מזלו של המקבל כן המצא ימצא הממון במגירה.

ואמר הרה"ק רבי נפתלי צבי מראפשיץ זצ"ל: "בכוחנו להגיע לכל מדרגותינו הנוראות של הרב הצדיק מקאסוב, חוץ מאשר למלא את המגירה בכסף". (אבן שתיה ג.ג, זכרון אשר בי.א)

רגליו בוערות

הרה"ק רבי שמואל שינאווער ז"ע עמביא: שמעתי מאדמו"ר (הרה"ק רבי ר' בונם מפרשיסחא) ז"ע בעת שנתראיתי לפניו פעם ראשונה על חג הפסח כאשר הזכרתי לפניו שהייתי על יום טוב שעבר אצל הרה"ק רבי ר' מענדיל מקאסוב ז"ל, אמר שרגליו בוערות לילך אל היהודי הזה, והוא לא הכיר (המשך בעמוד ד)

אידיש ווארט

ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני וגו' א-להים יראה לו השה לעלה בני וגו' (כב.ו.ח)

יצחק האט געשפירט אז אברהם אבינו וויל אים מקריב זיין פאר א קרבן, אבער ער האט געמיינט אז ער טוט דאס פון זיין אייגענער ווילען, נישט ווייל דער אייבירשטער האט אזוי געהייסען.

האט יצחק געזאגט "אבי", טאטע, דו האסט נאך די געפיהלען פון א טאטע צו זיין זוהן? האט אברהם געענטפערט "הנני בני", איך האב דך נאך אלץ ליב ווי א טאטע האט ליב זיין זוהן, נאר "א-להים יראה לו השה לעולה בני", דער אייבירשטער האט אזוי געהייסען, "וילכו שניה יחד", זענען ביידע געגאנגען צוזאמען מקיים צו זיין דעם רצון הבורא. (מלי יקר)

לשון חכמים

ויעש להם משתה: לפי שהיה לילה לא היה לו פנאי לזבוח ולתקן מאכלים, אלא עשה להם משתה ואפה להם מצות, שלא ימתינו עד שתחמץ הבצק, ומה שיכול לתקן במהרה תקן.

וזהו מדרך ארץ להכין לאורח הבא מה שיכול לתקן במהרה, כי הוא עיפוי וצריך לאכול ולשתות, לפיכך נכתב הסיפור. (רד"ק ט"ג, א)

ברכת מזל טוב חמה ולבבית להרה"ג

מוה"ר חיים משה הלוי מאנטל שליט"א ראש כולל ש"ס בעיון בנשיאות מרן הרב שליט"א ור"מ בישיבתנו הק'

ולכל משפחתו שיחיו

לרגל נישואי הבן עב"ג שיחיו

ירוו מהם ומכל צאצאיהם רוב נחת וכל טוב מאחלת הנהלת הקהלה

ברכת מזל טוב חמה ולבבית להרה"ג

מוה"ר שלום צבי אדלער שליט"א מרביני לשכת הוראה דקהלתנו

ולכל משפחתו שיחיו

לרגל הולדת הבן שיחיו

ירוו ממנו ומכל צאצאיהם רוב נחת וכל טוב מאחלת הנהלת הקהלה

כולל ש"ס בעיון

בנשיאות מרן הרב שליט"א

ברכותינו שלוחות בזה למע"כ הרב הגאון המפואר איש האשכולות

מוה"ר חיים משה הלוי מאנטל שליט"א

ראש כוללנו

ומשפחתו החשובה שיחיו

לרגל השמחה השרויה במעונם בנישואי בנם החתן המצויין כמר יצחק זאב שיחיו בורא עולם בקנין השלם זה הבנין, ויזכו לרוב תענוג מזיווג זה ומכל יו"ח המברכים בלוח"ח

חברי הכולל, רבנן ותלמידיהון

בס"ד

כסא דברכתא

מגשת בזה למע"כ הרה"ג מוה"ר חיים משה הלוי מאנטל שליט"א ר"מ בישיבתנו הק'

לרגל אירוסין בנו החתן המצויין מבחירי תלמידי ישיבתנו הק' כמר יצחק זאב נ"י

בורא עולם בקנין השלם זה הבנין, ויזכו להקים בית נאמן בישראל ולדורות ישרים ומבורכים, מתוך רוב תענוג נחת אכ"ר.

בברכת התורה

הנהלת הישיבה רבנן ותלמידיהון

הנהלת הקהילה מאחלת ברכת מזל טוב חמה ולבבית לכל בעלי השמחה

שזוכים

גדליהו אהרן וואלדמאן
 רחל ראזענבערג
 ב"ר אברהם חנוך נ"י
 בת ר' יצחק נ"י
 וואלדמאן (פריעד)
 ראזענבערג (אנקר)
 מאנשעסטר
 מאנשעסטר, י"א מרחשון תשפ"ו

מרדכי לערש
 ב"ר אהרן נ"י
 (גרינספעלד)
 דבורה קאהן
 בת ר' חיים מאיר הכהן נ"י
 קאהן (פיניאש)
 לונדון
 לונדון, י"ד מרחשון תשפ"ו

שמאי אברהם קובלר
 ב"ר יצחק מאיר נ"י
 (שווארץ)
 שרה חוה זילברברג
 בת ר' ישראל בנימין נ"י
 זילברברג (נימן)
 אנטווערפן
 אנטווערפן, ט"ו מרחשון תשפ"ו

אהבת שלום (המשך)

מעולם את הצדיק הנ"ל. (רמתים צופים ג,יד)

ואהבת לרעך

רבינו הק' ("אהבת שלום") נודע, כי מלבד מדרגותיו בכח אלקות, היה אוהב ישראל גדול. וכאשר בא לפניו איש מישראל, לספר לו צרותיו ודאגותיו, היה נראה עין בעין, כי הגיעוהו עד לב ונפש, והיה ממש כמו צרתו וצערו.

והיה דרכו בקודש, ליטע בין אנשי שלומיו אהבת רעים, שישגיחו כל אחד על חבריו, ובצרת אחד יצר גם לרעהו, למען ימהר לעזור לו בכל אשר יוכל. והיה מתנהג עם אנשי שלומיו, באהבה ואחוה והסברת פנים, אשר לא נשמע כמוהו. למען יטע, וישרש בין כולם, אהבה ואחוה.

המעייין בספרו הק' "אהבת שלום" על התורה, ראה יראה דבריו נגחלי אש בעיני אהבת חברים. אם כי רוב דבריו המה בעיני שבת קודש, ותיקון אות ברית קודש, ומעשה הצדקה, ויחוד יסוד ומלכות. פעם אחת בא לפניו גביר גדול מאנשי שלומיו, והביא לו כסף הפדיון, מנה אחת אפיים. ודיבר עמו הרה"ק בהסברת פנים כדרכו בקודש. ובתוך השיחים אמר אליו: "הידעת את שלום פלוני המלמד, אשר גם משכנו בעירך, כי הוא גם מאנשי שלומינו, השלום לו". ויחרש הגביר הנזכר, כי באמת לא ידעהו, כי מה לו עסק וחפץ, עם מלמד עני השוכן בקצה העיר. וישאלהו הק' עוד שנית בשלומו, ויענהו הגביר: "מעולם לא היה לי עסק עם המלמד הזה, על כן לא ידעתיו".

ויאמר לו הרה"ק במענה רך, דברים יוצאים מלב: "בוש נא, בוש בדבר הזה, ה' אלקים שמך לגביר על אחיק, ואתה לא תחפוך כלל, לדעת מי אלה אחיק. אנשים ריעים, אשר שניכם יחד אנשי, ושוכנים בעיר

ציווי אגן לטובה

יצחק זאב בן הרב חיים משה הלוי מאנטל נ"י
 ביהמ"ד אור שרגא
 *
יהודה ב"ר אברהם ברוך צבי פריעדמאן נ"י
 ביהמ"ד באבוב

בר מצוה

אהרן צבי ב"ר יואל וואקס נ"י

12/3

למשפ' הרב שלום צבי אדלער-לעמבערגער שליט"א
 מרבני לשכת הוראה דקהלתנו
 *
למשפ' ר' ירחמיאל ישראל יצחק קליינפעלד-פלדינגר נ"י
 *
למשפ' ר' צבי זאב הלוי יעקוביץ-גולדמן נ"י

אחת, ולא ידעו אחד את רעהו. ולמה לא תדרוש ותחקור, לדעת אביוני עמך מעירך, את אשר יראת אלקים בלבבם, מי המה, למען תשתתף בצרתם, ולעזרם בכל אשר תוכל. הלוא אם חננך אלקים בעושר, להיות אלוף לראשם, הן בעבור כי תחונך דלים ותדרוש שלומם, "עכד"ק.

(עשר צחצחות ג,ב,1)

כמשפט הבנות

הגה"צ רבי דוד צבי שנעבאלג זצ"ל הדומ"ץ דוויזניצא, סיפר פעם לרבינו ("אמרי חיים") זי"ע את העובדה הבאה:
 לקראת נישואי הרבנית מרת שרה לאה ע"ה, בתו היחידה של רבינו ה"אהבת שלום", הכינו בגדים כנאה וכיאה לבת מלכים, מאן מלכי רבנן. והנה שבועות מספר לפני החתונה, בקש רבינו ה"אהבת שלום" שיביאו לפניו את כל הבגדים שהכינו למען הכלה, ומצא כי הם יפים ורבים מדי. בחר רבינו בשתי שמלות, ואמר: "את אלה ישאירו בעבורה, ואילו את היתר יחלקו לכולת עניות - בהעירו - וכי בתי היא שונה מיתר בנות ישראל!"

מרוך ("אמרי חיים") זי"ע התפעל מאוד מעובדה זו, וחזר מספר פעמים בהתפעלות על דברי זקנו "וכי בתי היא שונה מיתר בנות ישראל!"

(שרפי קודש, עמ' קעג)

עבודת תפלות

הרה"ק רבי צבי הירש בן הרה"ק ה"חזוה מלובלין" זצ"ל, שבת פעם בשבת קודש בקאסוב אצל הרה"ק ה"אהבת שלום" זצ"ל. בשובו לביתו

בינו שנות דור ודור

ש"ק - י"ז מרחשון

תקפ"ו: רבי מנחם מענדיל (ב"ר יעקב קאפיל) מקאסוב - אהבת שלום
 תרס"ד: רבי יהושע (ב"ר שלום) הלוי ראזענפעלד - האדמו"ר מקאמינקא
 תשמ"ח: רבי משולם זוטאי (ב"ר חיים יצחק) טווערסקי - האדמו"ר מטשערנאביל

יום א' - י"ח מרחשון

תרע"א: רבי יחזקאל (ב"ר אברהם יששכר) הכהן ראבינאוויץ - האדמו"ר מראדאמסק - כנסת יחזקאל
 תשי"ז: רבי יעקב (ב"ר יצחק) פרידמאן - האדמו"ר מבוהוש'הוסיאטין-אהלי יעקב
 תשל"א: רבי רפאל ברוך (ב"ר יעקב) טולידאנו - אב"ד מענקעס
 תשמ"ז: רבי נחום (ב"ר אריה צבי) פרצוביץ - ראש ישיבת מיר

יום ג' - כ' מרחשון

ד'תתק"ט: רבי אברהם (ב"ר יצחק) - הראב"ד (השני)
 תרי"ב: רבי שלום (ב"ר יעקב יוסף) הלוי ראזענפעלד - האדמו"ר מקאמינקא
 תשמ"ג: רבי משה נתן נטע (ב"ר מנחם מענדל) לעמבערגער - גאב"ד דמאקאווא-כפר אתא - עטרת משה

יום ד' - כ"א מרחשון

ש"ה: רבי דוד (ב"ר שלמה) בן זמרא - הרדב"ז
 ת"ד: רבי אברהם (ב"ר מרדכי) אזולאי - חסד לאברהם

יום ה' - כ"ב מרחשון

ת"י: רבי משה (ב"ר יצחק יהודה) לימא - חלקת מחוקק תקע"ד: רבי דוד שלמה (ב"ר ירחמיאל) אייבשיץ מסאראקא - לבושי שרד, ערבי נחל תקע"ט: רבי עזריאל (ב"ר דוב) הלוי הורוויץ - "דער אייזערנער קאפ" מלובלין
 תרפ"ז: רבי ישכר דוב (ב"ר יהושע) רוקח - האדמו"ר מבעלז

יום ו' - כ"ג מרחשון

תרע"ז: מרן הרב רבי נח צבי (ב"ר משה) אוללמאן - נחלת צבי

ש"ק - כ"ד מרחשון

תש"י: רבי גדליה משה (ב"ר שלמה) גאלדמאן - האדמו"ר ממוזיעהל

סיפר לאביו את הליכות הרה"ק מקאסוב, ואמר: כל העבודות שראיתי אצל הרב מקאסוב ראיתי גם אצלך, לבד מהמסירות נפש שלו בשעת אמירת "מזמור לדוד הבו לה' בני אלים וגו'" בעת קבלת שבת, שלא ראיתי אצלך, כי כשהתפללתי מאחורי המחיצה המפרידה בינו לבין הקהל, ושמעתי את הז' קולות יוצאים מפיו בהתלהבות יוצאת מגדר הרגיל, עליתי על הספסל, הבטתי לפני המחיצה, וראיתי את הרב הצדיק נופל לאחוריו עד הארץ, כל אימת שהוציא מפיו קול משבעת הקולות, בקדושה ובטהרה.

פעם אחת אמר גיסו הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זצ"ל: אם אמנם גדול כחי בעולמות העליונים ביום השבת בעת אמירת קדושת כתר, בכל זאת יגדל כח גיסי הרב מקאסוב יותר בליל שבת קודש, ובפרט באמירתו שבעה הקולות, אשר הוא ממש בוקע רקיעים. (אבן שתיה פ"ד, זכרון אשר ב,ג)

כלות הנפש

רבי מנחם מענדיל (מקאסוב) היה עובר לפני התיבה בקביעות בבית מדרשו של רבו הק' (המגיד מנדבורנא), ובהגיע ימים הנוראים לימד אותו הכונות והתנה עמו שיתפלל במהירות, כי זה יהיה לו לסגולה שלא יתבטל במציאות, בכל זאת, בהגיעו למלכיות זכרונות ושופרות, שכח מה שאמר לו רבו הק' ונתלהב עד כלות הנפש כמעט.

(צמח ה' לצני - תולדות המחבר)

מנוחה נכונה

ר' יהושע דוד אריה ב"ר אלימלך הלוי קארפף ע"ה (82) ט"ו מרחשון תשפ"ו

יושבים שבעה עד יום ד' בבוקר

בבוקר ובערב 38, 5de verd. Nerviërsstraat 28, Solvynsstr. 80, 3de verd. אחה"צ במושב זקנים. בתו תחי' יושבת בא"י, טל. 00.972.54.84.39.600

תורנות בתי מרקחת

Wachtdienst (9.00-22.00 uur)

Na 22u.: 0903.92248 (1.50€ per min.)
 Dokter van wacht - 0900.10.512
 HATZOLOH - 03.289.00.00
 הגשת

vrijdag 7 november
 De Kroon, Brederodestraat 127
zaterdag 8 november
 De Kock, St Lambertusstraat 39
 Melkmarkt, Melkmarkt 33

zondag 9 november
 Justitia, Justitiestraat 81
 Ampe, Mercatorstraat 36
maandag 10 november
 Pharmalux, Dageraadplaats 25

dinsdag 11 november
 Multipharma, Statiestraat 51
 Goed Apotheek, Nationalestr. 119
woensdag 12 november
 Leuridan, Draakstraat 18
donderdag 13 november
 Internationale, Appellmansstr. 11

7 november na 22u.: De Kroon, Brederodestraat 127

בתי מרקחת שפתוחים בכל ש"ק
 Justitia, Justitiestraat 81: 10.00-16.00 - Centraal Station, Pelikaanstraat 3: 10.00-17.00 - Grote Markt 56: 10.00-17.00
 Wapper, Schuttershofstr. 48a 9.30-18.30

שעות הקבלה בניין הקהלה

הדומ"ץ הגר"ע האניג שליט"א: 11:00-12:00
 בימים ב' ד' ו' 12:00-14:00
 הדומ"ץ הגר"ע פאללאק שליט"א: 10:15-11:15
 בימים א-ג
 המו"ץ הגר"ע שטרנבוך שליט"א: 10:30-12:00
 בימים א-ג
 מרן הרב שליט"א: 17:00-18:30
 בימים ב-ה בין השעות 18:30-19:00
 אך ורק בתיאום מראש במשרד הקהלה
 03.233.55.67-5
 למזירות הבית דין זקק
 03.233.55.67-6 - beisdin@machsike-hadass.be

להרשמה כחבר הקהלה יש לפנות לאחד ממזכירי העדה, או ע"י אי-מייל: membership@machsike-hadass.be, או לשלוח תיבת member ע"י sms למספר 488.577.313

להארות והערות בכל הקשור לגליון ולקבלת הגליון נא לפנות דרך המייל: Shabato@machsike-hadass.be